

Ξενοφώντας, Ἑλληνικά, Βιβλίο 7, 1, 39 – 40

(έκδ. E.C. Marchant, Οξφόρδη: Clarendon Press, 1900, ανατ. 1968)

Το 367 π.Χ. οι ίδιες οι ελληνικές πόλεις έστειλαν αντιπροσώπους στον Πέρση βασιλιά επιδιώκοντας την περσική ανάμειξη στις ελληνικές υποθέσεις, ώστε μέσω της περσικής υποστήριξης, να κερδίσουν την ηγεμονία στον ελλαδικό χώρο. Ως αντιπρόσωπος της Θήβας στάλθηκε ο Πελοπίδας, που εξασφάλισε χρηματοδότηση της πόλης του από τους Πέρσες και τη συγγραφή της επιστολής για την οποία γίνεται λόγος και στο κείμενο.

Ὡς δὲ οἱ Θηβαῖοι συνεκάλεσαν ἀπὸ τῶν πόλεων ἀπασῶν ἀκουσομένους τῆς παρὰ βασιλέως ἐπιστολῆς, καὶ ὁ Πέρσης ὁ φέρων τὰ γράμματα δείξας τὴν βασιλέως σφραγίδα ἀνέγνω τὰ γεγραμμένα, οἱ μὲν Θηβαῖοι ὀμνύναι ταῦτα ἐκέλευον βασιλεῖ καὶ ἑαυτοῖς τοὺς βουλομένους φίλους εἶναι, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων ἀπεκρίναντο ὅτι οὐκ ὁμούμενοι ἀλλ' ἀκουσόμενοι πεμφθεῖσαν· εἰ δέ τι ὄρκων δέοιντο, πρὸς τὰς πόλεις πέμπειν ἐκέλευον. Ὁ μέντοι Ἀρκὰς Λυκομήδης καὶ τοῦτο ἔλεγεν, ὅτι οὐδὲ τὸν σύλλογον ἐν Θήβαις δέοι εἶναι, ἀλλ' ἔνθα ἂν ἦ ὁ πόλεμος. Χαλεπαινόντων δ' αὐτῶ τῶν Θηβαίων καὶ λεγόντων ὡς διαφθείροι τὸ συμμαχικόν, οὐδ' εἰς τὸ συνέδριον ἤθελε καθίζειν, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο, καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ ἐξ Ἀρκαδίας πρέσβεις. Ὡς δ' ἐν Θήβαις οὐκ ἠθέλησαν οἱ συνελθόντες ὁμόσαι, ἔπεμπον οἱ Θηβαῖοι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ὀμνύναι κελεύοντες ποιήσιν κατὰ τὰ βασιλέως γράμματα, νομίζοντες ὀκνήσιν μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων ἀπεχθάνεσθαι ἅμα ἑαυτοῖς τε καὶ βασιλεῖ.

Παρατηρήσεις

Γ1. Να μεταφράσετε στη Νέα Ελληνική το απόσπασμα: «Ὡς δὲ οἱ Θηβαῖοι ... πέμπειν ἐκέλευον».

Γ2. Γιατί αποχώρησαν οι Αρκάδες αντιπρόσωποι από το συνέδριο μαζί με τον Λυκομήδη;

Μονάδες 10

Γ3. α. Να γράψετε τους ρηματικούς τύπους που ζητούνται στην ίδια φωνή (μονάδες 6):

συνεκάλεσαν: β' ενικό και γ' πληθυντικό οριστικής μέλλοντα στην ίδια φωνή.

ἀνέγνω: β' ενικό και γ' πληθυντικό προστακτικής στον ίδιο χρόνο.

πεμφθείησαν: γ' ενικό και α' πληθυντικό υποτακτικής στον ίδιο χρόνο.

Γ3.β. Να γράψετε την αντίστοιχη πτώση του άλλου αριθμού για καθέναν από τους παρακάτω ονοματικούς τύπους (μονάδες 4): **βασιλεῖ, ἑαυτοῖς, πάντες, πρέσβεις** (το δεύτερο του κειμένου).

Μονάδες 10

Γ4.α. Να προσδιορίσετε την κύρια συντακτική λειτουργία των υπογραμμισμένων λέξεων του κειμένου (μονάδες 3):

τῆς ἐπιστολῆς: είναι στο

ὀμνύναι: είναι στο

αὐτῶ: είναι στο

Γ4.β. Στο παρακάτω απόσπασμα **α)** να αντικαταστήσετε την υπογραμμισμένη μετοχή με ισοδύναμη πρόταση (μονάδες 3) και **β)** να μετατρέψετε τον πλάγιο λόγο σε ευθύ (μονάδες 4): «χαλεπαινόντων δ' αὐτῶ τῶν Θηβαίων καὶ λεγόντων ὡς διαφθείροι τὸ συμμαχικόν...».

Μονάδες 10